

Белоглави суп (Gyps fulvus)

Од регистрованих 104 врсте птица белоглави суп (Gyps fulvus) је најзначајнија врста птица у Резервату „Увац“, и последња врста из подфамилије лешинара која се у Србији одржала до данашњих дана.

Белоглави суп је ретка врста орла лешинара, импозантне величине, распона крила до три метра. Просечна тежина птице износи између осам и девет килограма, а поједини примерци могу достићи тежину и до једанаест килограма. Женка полаже једно јаје крајем јануара или почетком фебруара и на њему леже оба родитеља осам месеци наизменично док се не излеже младунче. Гнездење се обавља на кречњачким стенама. Гнездење је групно и образују се колоније, ретко изоловани парови. Излегли младунца остаје на гнезду, пре првог лета, око четири месеца. Супови полно сазревају са око пет година.

Улога белог лавог супа у ланцу исхране у екосистему је јединствена и незаменљива – искључива храна су му угинуле животиње, чиме спречава ширење зараза и на тај начин чини „природну рециклажу“.

Ова ретка врста је пре двадесетак година била пред изумирањем. 1990. године, на територији увачких језера преживело је само седам парова белоглавог супа. 1994. године основан је Фонд за заштиту птица грабљивица „Белоглави суп“, и отворено хранилиште Манастирина на које се од тада континуирано износе тела угинулих животиња и кланични отпад.

2007. године се на хранилиште изнело преко 60 тона хране. Захваљујући редовној исхрани бројност белоглавих супова се повећала на 67 гнездећих парова односно око 300 јединки (2007. година). Тако је колонија ове јединствене врсте птице постала највећа на Балкану и једна од већих у Европи.

Данас колонија броји 85 гнездећих парова, односно 359 јединки, од којих је чиповано. У оквиру активности СРП Увац прати се...

Специјални резерват природе „Увац“ у сарадњи са Туристичко спортским центром „Златар“, реализује едукативне пловидбе - крстарења увачким језерима за све љубитеље белоглавог супа и недирнуте природе.